

ментарното дори право да се местят свободно от едно място на друго. На трудовото селячество е отнета възможността да продава на пазаря продуктите на своето стопанство.

А в Полша?

„Полския селянин, пише полския вестник „Час“ — се полава от такива начини и средства, които са се прилагали може би само в средните векове: той запалва огън в печката и услужва с него на сжседите си, кибритената клечка той разделя на няколко части, той вари вода в каците на солена риба, за да получи солена вода. Това не е басня, това е действителното положение в село, в което може да се убеди всеки“.

И това се пише, другари, не от комунисти, а от полския реакционен вестник. Това не е, обаче, всичко.

В концентрационните лагери на фашистка Германия, в подземията на Гестапо (тайната полиция), в Германия, в полските зандани, в българската и финландска обществени, в Белградската „Главняча“, в ромънската „Сигуранца“, на италианските острови най-добрите синове на работническата класа, революционните селяни, борците на прекрасното бждаше на човечеството, се подхвърлят ежедневно на такива насилия и гаври, пред които бледнеят и най-гнусните дела на царската охранка в дореволюционна Русия. Злодейския германски фашизъм превръща в кървава маса мъжете в присътствието на тяхните жени, в по-